

Şu kâinatın tılsım-ı muğlakını açan
﴿أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
ruh-u beşer için saadet kapısını
fetheden ne kadar kıymetdar

①

iki tılsım-ı müşkil-küşa
olduğunu;

Ve sabır ile Hâlıkına
tevekkül ve iltica ve şükür ile
Rezzakından sual ve dua;
ne kadar nâfi' ve tiryak gibi

②

iki ilâç
olduğunu;

Ve Kur'an'ı dinlemek, hükmüne inkiyad etmek,
namazı kılmak, kebairi terk etmek;
ebed-ül âbâd yolculuğunda
ne kadar mühim, değerli revnakdar

③

bir bilek, bir zâd-ı âhiret, bir nur-u kabir
olduğunu;

anlamak istersen; şu temsilî hikâyeciğe bak, dinle:

Bir zaman bir asker, **meydan-ı harb ve imtihanda, kâr ve zarar deveranında**
pek müdhiş bir vaziyete düşer. Şöyle ki:

Sağ ve sol iki tarafından dehşetli derin **iki yara** ile yaralı.
Ve arkasında cesîm bir **arслан**, ona saldırmak için bekliyor gibi duruyor.
Ve gözü önünde bir **darağacı** dikilmiş, bütün sevdiklerini asıp mahvediyor, onu da bekliyor.
Hem bu hali ile beraber uzun bir **yolculuğu** var, nefyediliyor.

O bîçare, şu dehşet içinde,
me'yusane düşünürken; Sağ cihetinde

**HIZIR GİBİ BİR HAYIRHAH,
NURANÎ BİR ZÂT PEYDA
OLUR.**

ONA DER: "Me'yus olma."

①

Sana **iki tılsım** verip öğreteceğim.

Güzelce istimal etsen, o **arслан**, sana müsahhar bir **at** olur.
Hem o **darağacı**, sana keyif ve tenezzüh için hoş bir **salıncağa** döner.

②

Hem sana **iki ilâç** vereceğim.

Güzelce istimal etsen; **o iki müteaffin yaraların**, iki güzel kokulu
Gül-ü Muhammedî (A.S.) denilen **latif çiçeğe** inkılab ederler.

③

Hem sana **bir bilek** vereceğim.

Onunla, uçar gibi **bir senelik bir yolu**, **bir günde** kesersin.

İşte eğer inanmıyorsan, bir parça tecrübe et. Tâ doğru olduğunu anlayasın."
Hakikaten bir parça tecrübe etti. Doğru olduğunu tasdik etti. Evet ben, yani
şu bîçare Said dahi bunu tasdik ederim. Çünkü biraz tecrübe ettim, pek
doğru gördüm.

Bundan sonra birden
gördü ki: sol cihetinden

**ŞEYTAN GİBİ DESSAS,
ÂYYAŞ ALDATICI BİR ADAM,**

Çok **zinetler**, süslü **suretler**, **fantaziyeler**, **müskirler**
beraber olduğu halde geldi. Karşısında durdu.

Ona dedi: HEY ARKADAŞ!

Gel gel, beraber **işret** edip keyfedelim. Şu güzel kız **suretlerine**
bakalım. Şu hoş **sarkıları** dinleyelim. Şu tatlı **yemekleri** yiyelim.

①

Sual: Hâ hâ, nedir ağzında gizli okuyorsun?

Cevab: **Bir tılsım**.
Bırak şu anlaşılmaz işi. Hazır keyfimizi bozmayalım.

②

Sual: Hâ, şu ellerindeki nedir?

Cevab: **Bir ilâç**.
At şunu. Sağlamsın. Neyin var. Alkış zamanıdır.

③

Sual: Hâ, şu beş nişanlı kâğıt nedir?

Cevab: **Bir bilek**. Bir tayinat senedi.

Yırt bunları. Şu güzel bahar mevsiminde yolculuk bizim nemize lâzım! der.
Herbir desise ile onu iknaa çalışır. Hattâ o bîçare, ona biraz meyleder.
Evet, insan aldanır. Ben de öyle bir dessasa aldandım.

Birden sağ cihetinden ra'd gibi bir ses gelir. Der: 'Sakin aldanma. Ve o dessasa de ki:

Eğer arkamdaki **arslanı** öldürüp, önümdeki **darağacını** kaldırıp,
sağ ve solumdaki **varaları** def'edip peşimdeki **yolculuğu** men'edecek bir çare sende varsa, bulursan; haydi yap, göster, görelim.
Sonra de: Gel keyfedelim. Yoksa sus hey sersem!. Tâ Hızır gibi bu zât-ı semavî dediğini desin."

İşte ey gençliğinde gülmüş,
şimdi güldüğüne ağlayan nefsim!

Bil: O bîçare **asker** ise, sensin ve **insandır**.
Ve o **arслан** ise, **eceldir**.

Ve o **darağacı** ise, **ölüm** ve **zeval** ve **firaktır** ki; gece
gündüzün dönmesinde her dost veda eder, kaybolur.

Ve o **iki yara** ise, birisi müz'ic ve hadsiz bir **aczi-i beşerî**;
diğeri elim, nihayetsiz bir **fakr-ı insanîdir**.

Ve o **nefy ve yolculuk** ise, âlem-i ervahtan, rahm-ı maderden,
sabavetten, ihtiyarlıktan, dünyadan, kabirden, berzahtan,
haşirden, Sırat'tan geçer bir uzun **sefer-i imtihandır**.

Ve o **iki tılsım** ise, **Cenab-ı Hak'ı iman** ve **âhirete imandır**.

①

Evet **şu kudsi tılsım** ile **ölüm**; insan-ı
mü'mini, zindan-ı dünyadan bostan-ı cîna-
na, huzur-u Rahman'a götüren bir müsah-
har **at ve burak** suretini alır.

Onun içindir ki: Ölümün hakikatını gören
kâmil insanlar, ölümü sevmişler. Daha ölüm
gelmeden ölmek istemişler.

Hem **zeval** ve **firak**, **memat** ve **vefat** ve
darağacı olan **mürur-u zaman**, **o iman tılsı-
mı ile**, Sâni'-i Zülcelal'in taze taze, renk
renk, çeşit çeşit mu'cizat-ı nakşını, havarik-ı
kudretini, tecelliyat-ı rahmetini, **kemal-i lez-
zetle seyr ü temaşaya vasıta** suretini alır.

Evet Güneşin nurundaki renkleri gösteren
âyinelerin tebeddül edip tazelenmesi ve sine-
ma perdelerinin değişmesi, daha hoş, daha
güzel manzaralar teşkil eder.

②

Ve o **iki ilâç** ise, biri sabır ile tevekküldür. Hâlıkının kudreti-
ne istinad, hikmetine itimaddır.

Öyle mi? Evet emr-i ﴿قَبِّحُوا﴾ e mâlik bir Sultan-ı Cihan'a acz
tezkeresiyle istinad eden bir adamın ne pervası olabilir? Zira en
müdhiş bir musibet karşısında ﴿وَاللَّهِ رَاجِعُونَ﴾ deyip itmi-
nan-ı kalb ile Rabb-ı Rahîm'ine itimad eder.

Evet ârif-i billah, aczden, mehafetullahtan telezzüz eder.

Evet **havfta** lezzet vardır. Eğer bir yaşındaki bir çocuğun akli bu-
lunsa ve ondan sual edilse: "En leziz ve en tatlı haletin nedir?"

Belki diyecek: "Aczimi, za'fımı anlayıp, vâlidemin tatlı tokatından
korkarak yine vâlidemin şefkatli sinesine sığındığım halettir."

Halbuki bütün vâlidelerin şefkatleri, ancak bir lem'a-i tecelli-i
rahmettir.

Onun içindir ki: Kâmil insanlar, aczde ve havfullahta öyle bir lez-
zet bulmuşlar ki; kendi havl ve kuvvetlerinden şiddetle teberri
edip, Allah'a acz ile sığınmışlar. Aczi ve havfı, kendilerine **şefaâtçı**
yapmışlar.

Diğer ilâç ise, şükür ve kanaat ile talep
ve **dua** ve **Rezzak-ı Rahîm'in** rahmetine iti-
maddır.

Öyle mi? Evet, bütün yeryüzünü bir sof-
ra-i nimet eden ve bahar mev-simini bir
çiçek destesi yapan ve o sofranın yanına
koyan ve üstüne serpen bir Cevvad-ı
Kerim'in misafirine **fakr u ihtiyaç**, nasıl elim
ve ağır olabilir?

Belki **fakr u ihtiyacı**, **hoş bir iştiha** sureti-
ni alır. İштиha gibi fakrın tezyidine çalışır.

Onun içindir ki: Kâmil insanlar, **fakr** ile
fahretmişler. Sakın yanlış anlama! Allah'a
karşı **fakrını** hissedip yalvarmak demektir.
Yoksa fakrını halka gösterip, dilencilik vazı-
yetini almak demek değildir.

③

Ve o **bilet, sened** ise; başta namaz ola-
rak eda-i feraiz ve terk-i kebairdir.

Ve o bilet, sened ise; başta namaz olarak
eda-i feraiz ve terk-i kebairdir.

Öyle mi? Evet bütün ehl-i ihtisat ve mü-
şahedenin ve bütün ehl-i zevk ve keşfin itti-
fakıyla; o uzun ve karanlıklı ebed-ül âbâd yo-
lunda zâd ü zahîre, ışık ve burak; ancak
Kur'anın **evamirini imtisal** ve **nevahisinden**
ıctınab ile elde edilebilir.

Yoksa fen ve felsefe, san'at ve hikmet, o
yolda beş para etmez. Onların ışıkları, kab-
rin kapısına kadardır.

DİPNOTLAR

A: Allah'ın varlığına ve birliğine
ve âhiret gününe imân ettim.

B: Allah bir şeyin olmasını murad ettiği
zaman, O sadece "Ol" der, o da olur.

C: Sabırlılar o kimselerdir ki başlarına
musibet geldiğinde, Biz Allah'ın kullarıyız,
yine Ona döneriz derler.

İşte ey tenbel nefsim! **Beş vakit namazı kılmak, yedi kebairi terketmek**; ne kadar az ve rahat ve hafiftir.

Neticesi ve meyvesi ve faidesi ne kadar çok mühim ve büyük olduğunu; aklın varsa, bozulmamış ise anlarsın.

Ve fısk ve sefahate seni teşvik eden şeytana ve o adama dersin:

Eğer **ölümü** öldürüp, **zevali** dünyadan izale etmek ve **aczi ve fakrı** beşerden kaldırıp **kabir** kapısını kapamak çaresi varsa, söyle dinleyelim. Yoksa sus.

Kâinat mescid-i kebirinde Kur'an kâinatı okuyor! Onu dinleyelim. O nur ile nurlanalım, hidayetleriyle amel edelim ve onu vird-i zeban edelim.

Evet söz odur ve ona derler. Hak olup, Hak'tan gelip Hak diyen ve hakikatı gösteren ve nuranî hikmeti neşreden odur.